

Kamu Yönetiminde Haksızlık ve Ayrımcılık Olur mu?

Adalet devletin dini ise, haksızlık ve ayrımcılıkta bu dinin en büyük günahlarından olsa gerek! Kamu yönetiminde adalet ve istikrar halkın huzur ve emniyetinin teminatıdır. Güvenlik, sağlık, eğitim gibi temel ihtiyaç ve uygulamalar vatandaşlık konforunu ve bağlılığını geliştiren unsurlardır.

Kamunun yazılı konuşma dili mevzuat, beden dili ise, icraat tercihleri ve uygulamalarıdır. Bazen mevzuata, bazen de uygulamalara sirayet eden haksızlık ve ayrımcılık gibi olumsuzluklar yüzünden halkta huzursuzluk, güvensizlik gibi negatif sonuçlar gelişir. Halkın kültür ve değer yapısına uygun düşmeyen yasal düzenlemeler bu kopuşu derinleştirir, telafisi güç ve pahalı sıkıntılara yol açar.

Bu izahımızı bazı örnekler ile açıklayarak yaşanan haksızlıkları ve ayrımcılıkları gösterelim:

Milletvekillerinin kendi maaş, emeklilik, sağlık ve sosyal haklar konusunda ne kadar abartılı ayrıcalıklar yaptığını duymayan kalmamıştır. Meclisimizin yarısı hem emekli vekil, hem de aktif vekil maaşını aynı anda alabilecek kadar rahat ve pervasız siyasetçilerimizle doludur. Her fırsatta tatile çıkma konusunda da müthiş başarılıdırlar!

Devletin kanunlarına göre, memurlara yapılan maaş zamları aynı oranda emekli memurlara da uygulanır. Kanuna karşı adeta hile yapılarak, memurlara seyyanen zam uygulamasıyla emekli memurlardan zam kaçırılması güncel bir haksızlıktır. Memur ve emeklisine öz-üvey evlat ayrımcılığı yapma geleneği doğmuştur!

Sözde "Toplum Yararına Proje" diye bir garabet uydurularak, İŞKUR organizasyonu ile bazı kamu hizmetlerinin karşılanması için İşsizlik Fonu peşkeş çekilir gibi harcanmaktadır! TYP kapsamında işe alınan insanlarımız, ömür boyu sadece 9 ay insan muamelesi yapılarak, asgari ücretle çalıştırıldı. 9 ayı dolan insanlar adeta sokağa atılarak, başıboş hayvanlardan daha sahipsiz bir duruma düşürüldü! Bir daha hiç kimse muhatap alınmadılar. Yeni kurbanlar ile bu haksız ve istikrarsız istihdam garabetine

devam edildi.

İş ve çalışma mevzuatına göre, hiç kimse asgari ücretten daha az bir maaşla çalıştırılmaz. Doğum, evlilik, hastalık, bayram tatili gibi temel özlük haklarından mahrum bırakılmaz. Ama, acil ve geçici durumlar için düşünülen ekders ücretiyle eğitim hizmetini sağlama yöntemi aşırı esnetilerek, esas ve sürekli personel istihdamı için kullanıldı. Amacından çıkartılarak 20 yıldan fazla süredir kamuda insafsız emek sömürsüne döndürüldü. Ekders ücretiyle öğretmenler, memurlar, Kur'an öğreticileri, ustalar, antrenörler, sosyologlar, hemşireler, sosyal çalışmacılar istihdam edildi. Milli Eğitim, Gençlik ve Spor, Kültür ve Turizm, Aile ve Sosyal Politikalar, Tarım ve Orman Bakanlıkları ile Diyanet İşleri başkanlığı gibi kurumlarda, istihdam kanseri gibi emek sömürsü aracı olarak yaygın kullanıldı. Sosyal Güvenlik Kurumu ve Türkiye İnsan Hakları Kurumu gibi doğrudan sorumlu yapılarımız, bu sömürüye, kölelikten beter şartlara kör, sağır ve dilsiz kaldılar. Haksızlığın kamu tarafından yapılması kahreden bir sessizliğe neden oldu! Deprem bölgesindeki ekonomik yardımlarda bile kadrolu-ekdersli ayrımcılığı yaptılar. Ekdersli çalışanlara zırnık kadar bile deprem tazminatı vermediler!

Güya, kadın ve erkeği fitrata aykırı bir şekilde birbirine eş ve eşit yaptık! Ama hemen ardından kurnazlık göstererek kadının lehine, erkeğin aleyhine ayrımcılıkları bu temel ilkedden muaf tuttuk! Kadın beyanına esas iftira ve haksız muhakemenin önünü açan İstanbul Sözleşmesinden kalan 6284 yarasını ve diğer yasalarımızdaki zehirli etkilerini temizlemedik! Süresiz nafaka zulmüyle, velayet haksızlıklarıyla, soy emniyetini iptal etmeyle ve daha birçok şeyle kadına üstün ve ayrı, erkeğe doğuştan suçlu önyargılı yaklaşımı kamu yönetimine yansıtık. Kadın dernekleri federasyonu başkanının "kadın hareketi olarak devlet mekanizmasından daha güçlüyüz" hezeyanının kamu yönetiminde sessiz kalınarak kabullenildiğini izlemek zorunda kaldık!

"İnsanı yaşat ki Devlet yaşasın" felsefesinden koparak, "köpekleri yaşat ki insana ne olursa olsun" kanunlarını çıkardık! İnsana vermediğimiz değeri başıboş köpeklere gösterdik! Devletin hayvanlar arasında ayrımcılık yapmasını, her şeyinden yararlandığımız besi hayvanları ve yaban hayvanlarına karşı köpekleri tanrısal ve dokunulamaz bir makama getirmesini önleyemedik!

Taşeronla son veriyoruz diye ortaya çıkarken, hem taşeronlar arasında kelime ve tarih oyunları ile ayrımcılığa maruz kalanları gizledik, hem de kadroya alıyoruz diye kandırdığımız belediye taşeronlarını belediye şirketlerinde daha beter şartlarda çile çekmeye zorladık! Çakma unvanlar ile resmi memuriyet görevlerini yetkisiz personele yaptırık. Belediyelerde haksız ve adaletsiz istihdam modelleri geliştirdik. Çalışma barışı ve huzuru diye bir şey bırakmadık!

Şehit ve Gazi verdiklerinde Güvenlik Korucularımızın, Uzman Çavuşlarımızın, Astsubaylarımızın yanında en ateşli Vatan Millet Sakarya nutuklarını attık! Şehit ailelerinin yanında üzgün pozlar verdik! Ama gündem değişince bu kahramanlarımızın meslektaşlarını anında unutarak, haksız, yetersiz ve vefasız şartlarda görev yapmalarını, emekli olunca sefaletle düşmelerini önleyemedik! Diğer kamu çalışanlarına verilen temel hakları güvenlik kahramanlarımıza çok gördük. Adaletin tecellisi için görev yaparken canıyla, sağlığıyla ve bazen ailesiyle toptan etkilenen İnfaz Koruma Memurlarımızın, sanki Genel İdari İşler yapıyorlarmış gibi absürt kadro uygunsuzluğunu devam ettirdik!

Kadınlarımız arasında doğum borçlanması, erkekler arasında askerlik borçlanması gibi haksız ayrımcılıklar yaptık. İş ve risk açısından çalışan kabul edilirken, hak ve imkânlar açısından öğrenci sayılan çırak ve stajyer mağdurlar grubu oluşturduk. EYT düzenlemesinde, sanki kasıtlı olarak mağdur bırakılan kısmi emeklilik ve 5000 gün prim mağduru çifte kavrulmuş mazlumlarımız oldu!

Trafik kurallarının kontrol ve cezalandırmasında haksızlıklar ve ayrımcılıklar yaptık. Aşırı hızlı gidenleri, trafik ışıklarına uymayarak daha çok insan ölümüne neden olabilecekleri puan aflarıyla affettik. Ama ölümlü kazaya karışmadan alkol kabahatini işleyenleri, çok uzun sürelerce tam hak iptali ve SÜDGE gibi

eziyet uygulamaları ile canlarından bezdirdik. Sadece sürücüleri değil, onlar ile birlikte geçimleri bağlı olan eş ve çocuklarını da ekonomik yoksulluğa düşürdük! Ceza ve afta ölçüyü, kişiselliği, ıslah ediciliği terk ettik!

Velhasıl, kamu yönetimince vatandaşa yaşattığımız haksızlıklar ve ayrımcılıklar sayfalarca yazsak yetmeyecek kadar çok ve ayrıntılıdır maalesef. Başta da belirttiğimiz gibi devletin dini adalettir! Vatandaşların kendilerini değersiz, adaletsiz ve korunmasız hissetmesine neden olan sıkıntılı mevzuat ve uygulamalar acilen düzeltilmeli, toplumsal refahın ve huzurun geliştirilmesi için gereken yapılmalıdır!

Diyeceksiniz ki bu sorunların hepsi birden çözülür mü? En azından yıllardır talep edilen toplumsal beklentilerin çözülmesi için ortak duamız olsun! Yüce Rabbimizin **"İçinizden hayra çağıran, iyiliği emredip kötülüğü meneden bir topluluk bulunsun."** (Al-i İmran/104) emrine icabet edelim öyle değil mi dostlar?

Ekim Ayını Kimler Bekliyor?

Milletin derdine derman olmaları veya en azından çalışmalarını için seçtiğimiz 27. dönem Vekilleri, geride öfke ve hayal kırıklığı bırakarak, çözüm bekleyen onlarca soruna neredeyse hiç dokunmadan gittiler! 28. Dönemde tazelenen umut ve beklentilerle gelen Vekillerimiz de meclise geldikleri anda kronik Vekil hastalıklarına yakalandılar!

Meclisin duvarlarına sinsice yerleşmiş olan umarsızlık, gamsızlık, bencillik, tembellik, duyarsızlık ve kibir mikroplarıyla anında enfekte oldular! Daha mazbatalarındaki mürekkepler bile kurumadan, 1,5 aylık taze vekiller iken, Ekim ayına kadar sürecek olan anlamsız, haksız ve gereksiz uzunlukta bir tatile adeta kaçtılar!

Toplumsal beklentiler klasörünün kapağını bile açmadan, millete zehir gibi gelen ekstra vergi yüklerini doğru dürüst tartışmadan, alternatif yollarını sorgulamadan onaylayıp gittiler!

Sayın Cumhurbaşkanı da Meclisin bu utandıran performansından iktidar partisi Genel Başkanı sıfatı ve etki gücü ile bizatihi sorumludur. Kendisinin onay vermediği tekliflerin gündeme bile alınmadığını düşünürsek, yasamanın yürütme baskısı ve etkisi altında kaldığını söylemek yanlış olmaz!

Toplumda yükselen tepkilere cevap olarak Sayın CB Erdoğan 24 Temmuzda, “Kendisini mağdur hisseden tüm kesimlerin gönlünü mutlaka alacağız. Bunu da çok gecikmeden yılbaşı civarı neticeye ulaştırmayı planlıyoruz!” demişti.

Ekim ayında açılacak meclisin yıl sonuna kadar çok sınırlı bir çalışma süresi ve yoğun bir programı olacak. Tek başına bütçe maratonu bile bu sürenin çoğunu işgal edecek. Sayın Vekiller bütçe maratonunu tamamlayıp Aralık ayının son haftasında her yıl olduğu gibi NOEL Tatiline çıkacakları için, toplumsal beklentiler konusunda Sayın Erdoğan’ı halka karşı mahcup bırakmamak adına çok çalışmaları gerekecek!

Kendini mağdur hissedenleri yazmaya kalkarsak en az 2-3 sayfa tutacağını bilerek, en azından gruplar halinde hatırlatmış olalım:

1-EYT ilintili mağdur ve talep sahipleri: Kısmi emeklilik, 5000 gün prim mağdurları, Çırak ve staj mağdurları, Bağ-Kur tescil ve prim sorunlular, doğum ve askerlik borçlanması mağdurları, 9 Eylül 99 sonrası işe giren ve emekliliği 17-20 yıl ötelenenler.

2-İş-Kur TYP garabeti çalışanları, Ulusal Hane Ziyareti çalışanları, eski Okul Güvenlik görevlileri, Ücretli Öğretmenler, Usta Öğreticiler, Fahri Hocalar, EYS Antrenörleri, Aile Bakanlığı Ekdersli Meslek Elemanları, PİKTES projesi çalışanları.

3-İhmal edilen Kahramanlarımız: Güvenlik Korucuları, Sözleşmeli Er-Erbaşlar, Uzman Çavuşlar, Uzman Jandarmalar, Astsubaylar, İnfaz Koruma Memurları, Güvenlik birimlerindeki Sivil Memurlar.

3-Kamuda türlü isim ve unvanlar altında çalışan envai çeşit engele takılan TAŞERON işçiler ve işçi kılıklı memurlar, KİT ve BİT çalışanları, çakma kadrolu belediye işçileri, çakma sağlıkçılar, karayolu işçileri, her çeşitten var!

4-Yardımcı Hizmetler Sınıfı en gariban memurlar, Öğretmenliği verilmeyen Memurlar, haksız şekilde parçalı aile bırakılan memur ve işçiler, memur kadrosu verilmeyen ama aynı işi yapan üniversiteli kamu işçileri.

5-Sadece Memura yapılan seyyanen zamlarla haksız şekilde sefalete sürülen memur emeklileri, haksız Aylık Bağlama Oranları ve piyasa zamları yüzünden maaşının hayrını göremeyen SSK ve Bağ-Kur emeklileri.

6-Bir önceki Milli Eğitim Bakanı ile bir sonraki Bakan arasındaki tutarsızlığın bedeli ödetilen 2022 KPSS ataması bekleyen öğretmenler, mezunlar havuzunda çırpınarak beklerken; yetersiz kontenjan sayısı, 35 yaş sınırı, 4001 kodu gibi haksızlıklar ile umutları doğranan gençler.

7-Evlenmeyi tuzağa çeviren yasalardan korkarak uzaklaşan, haramlarla boğuşmaya sevk edilen, 6284 ve süresiz nafaka gibi zulüm yasalarının kara gölgesinden kurtulamayan gençler ve gittikçe zayıflayan, parçalanan aile ocakları.

8-Birbirinden tuhaf ve çelişkili af ceza indirimi gibi uygulamaların dahi dışında bırakılan, çek yasası mağdurları ve ehliyet affı beklentili yüzbinlerce insanımız,

9-YÖK’ün haksız uygulama ve bürokratik zorbalıklarından kendilerini bir türlü kurtaramayan denklik

sorunu mağdurları, YÖK 100/2000 projesi doktor akademisyenleri, azami süre sorunu yüzünden mevcut aflardan yararlanamayıp okullarından atılan TIP ve Dişçilik vb. bölüm öğrencileri.

10-Makul ücretli ve kışlasız bedelli askerlik talep eden gençler.

11-Ülkenin her yerini işgal eden başıboş köpek terörüne, her gün kurban gibi insanlarımızı feda etmekten bıkip usanan, kendi yurdunda köpekten daha değersiz hisseden vatandaşlar.

...

Gördüğünüz gibi konu başlığı da mağdur sayısı da çok ve milyonlarca insanı doğrudan etkiliyor. Bunlar bir çirpıda aklıma gelenlerdi. Elbette eksikler de çoktur.

Netice olarak, Sayın Vekillerimiz lütfederek 3 aylık tatillerini tamamlayıp geldiklerinde, gerçekten çok hızlı ve etkili çalışmaları gerekiyor. Öbür türlü halefleri gibi hüsrana ve kızgınlık yaşatmaya, hayır duası yerine ah ve beddua toplamaya devam edeceklerdir.

Sayın Vekillerimizin, Ekim ayına kadar keyif çatarak geldikten sonra, bunca sorun ve talep için süremiz yetmedi deme lükslerinin olmadığını hatırlatmaya gerek yoktur sanırım. Yaklaşan yerel seçimler öncesinde Meclise ilk defa katılan Yeniden Refah Partisi gibi taze partilerin özellikle yüksek performans göstermelerini bekliyoruz.

Kendilerine yönelik tüm hakları en üst limitten yasalaştıran, bir koyundan bir kaç post çıkarırcasına hem şimdiki Vekil maaşını hem de önceki dönemler için emeklilik maaşını aynı anda alabilecek kadar becerikli olabilen Sayın Vekillerimizden bu kadarcık performans istememiz haklı değil mi?

Bir İstihdam Hastalığı: #Çalışanışsizler

Çalışan işsizler de olur mu diye düşünmeyelim! Bir kişi sevdiği ve eğitimini aldığı işi yapamıyor, onun yerine hayatını sürdürebilmek için farklı bir işte ve razı olamadığı bir maaş ve diğer hakların eksikliği nedeniyle şiddetli hissettiği bir işyerinde emeğini sarf ediyorsa çalışan işsizdir!

Çalışan işsizler, kamu ve özel sektörün her seviyesinde bulunabilirler. Ziraat Mühendisliğini bitirdiği halde atanamayıp, bir zincir markette kasiyerlik yapmak zorunda kalan gencimizin yaşadığı hüznün ve değersizlik duygusu başka neyle açıklanabilir?

Kişilerin ilgi ve yetenekleri ile kamu/özel piyasanın taleplerinin bir noktada kesişmesi beklenir. Arz-talep dengesinin kurulması emek ve fiyat istikrarının sağlanması için elzemdir. Mal ve işgücü arzının artması değer kaybına, talep edilen mal veya hizmetin azlığı da fiyatlarda şişkinliğe neden olur. 6 Şubat depremleri sonrası çevre illerde yaşanan vahşi ve insanlık sınırlarını zorlayan kiralık ev piyasası gibi.

Gençlerimiz sektör ve meslek seçerken yeteneklerine göre doğru yönlendirilmelidir. Elbette istidatları önemli fakat, ihtiyaç duyulan alanlara dönmeleri de gereklidir. Kamu ve serbest piyasanın istihdam atmosferini sağlıklı şartlarda oluşturması, iş ve meslek tatmini açısından temel şarttır. Bundan sonra, ihtiyaca uygun sayıda mavi veya beyaz yakalı personelin eğitim planlaması önem kazanır. Eğitim çıktısında da arz-talep dengesi bozulursa, iş ve emek piyasasında değer kayıpları veya sapmalar kaçınılmaz olur.

Türkiye’de gençlerimizi henüz ortaokul seviyesindeyken, beceri ve kapasite seçilimi ile doğrudan meslek alanlarına veya ileri eğitim için üniversite seviyesine taşıyacak bir düzeni maalesef kuramadık! İlkokulda teslim alınan her çocuk, neredeyse standart bir müfredat ile hiç zorlanmadan, üniversite sıralarına kadar taşınıyor ve adeta sırtından iteklenerek götürülüyor. Herkes için bir okul ve üniversite var! Yaygın kamuoyu algısı da neredeyse tuvalet hizmetleri için bile üniversite eğitimi şart koştuğundan, erkeklerde askerlik gibi zorunlu ve gerekli görülüyor. Asıl facia üniversite bitince yaşanıyor! El bebek gül bebek okutulan gençler mezun olunca, mensuplarının yıllarca çırpındığı halde kurtulamadığı, derin ve kirli bir işsiz üniversiteli gençler kuyusuna düşüyorlar! Hayatın tüm acımasız

yönleri burada karşılırlarına çıkıyor. Ailelerin beklenti ve hayal kırıklıkları, şefkatle okutan devletin soğuk ve acımasızca artık tanımazdan gelen yüzü, KPSS sınavlarındaki umutsuz çırpınışlar, evlilik ve aile kurma hayalinin imkansızlığı pembe rüyalarını bitmeyen gerçek kabuslara çeviriyor.

İşsizlik ve çaresizlik had safhaya çıkınca, meslek aşkı ve kişisel öncelikler de uzak beldelere dönülmez tatillere çıkıyor! Çünkü kişisel ihtiyaçlar ve aile baskısı acil çözümler gerektiriyor! Bu sefer hemen her türlü tercih sınırlaması devre dışı kaldığı için, en olmaz denilen işler bile makul gelmeye başlıyor. Çalışan işsizlerin kök neden analizi kısaca böyledir dersek yanılmayız sanırım.

Çalışan işsizleri en fazla hizmet sektöründe görürsünüz. Yurt çapında binlerce şubesi olan perakende marketlerde çalışanların profiline dikkatle bakarsanız kolayca anlayabilirsiniz. Mevsimlik işlerde, tarım alanlarında, turizm sektöründe, inşaat vb. işlerde çoğunlukla çalışan işsizler vardır.

Kamuda çalışan işsizler öylesine kurumsallaşmıştır ki, kanun ve diğer mevzuatların karışık yollarına girip kaybolan, bilmeden çalışan işsizlere dönüşen yüz binlerce gencimizin imdat çığıllıklarını da duymamak mümkün değildir! Kimisi alanı dışında çalışmaktan, büyük bir çoğunluğu muadillerinin çok altında bir gelirle çalışmaktan oldukça rahatsız, iş güvencesinden yoksun ve diken üstünde yaşamaktan tükenmiş olsalar da çaresiz bir razılık içinde tutsak kalmışlardır.

Şimdiye kadar öğrendiğim ve tanıdığım "çalışan işsiz" kamu gruplarını, en mağdurlarından başlayarak sıralayacak olursam şöyle bir liste oluşurdu:

-Ücretliler (Ücretli öğretmenler, usta öğreticiler, fahri öğreticiler, eys antrenörleri, ekdersli meslek elemanları)

-Güvenlik Korucuları

-Sözleşmeli Er ve Erbaşlar

-Uzman Çavuşlar

-Mevsimlik kamu işçileri

-MEB PİKTES Projesi çalışanları

-Yardımcı Hizmetler Sınıfı gariban ve unutulmuş Memur unvanlı işçiler

-Kamu ve Belediye Taşeronları (HBYS, Kiralık Araç Şoförleri, Yemekhane Çalışanları, Karayolları Çalışanları, Müşavir Firma Çalışanları, Sterilizasyon Çalışanları, Radyoloji ve MR Çalışanları, Kamu Çağrı Merkezleri Çalışanları, Dişi Protez Çalışanları, Laboratuvar Teknikerleri, Biyomedikal Teknikerleri, Vakıfbank Güvenlik ve İlbank, Biyologlar, KİT Taşeronları, Vakıf Çalışanları, Fizyoterapistler, Sosyal Tesis Çalışanları, Şehir Hastaneleri Mağdurları, ASM Grup Elemanları, Çadırkent ve EXPO Bakım Onarımcılar, PTT Çalışanları, Telekom Çalışanları, Belediye Çalışanları ...)

-Eşi ve ailesi başka illerde kaldığı halde eş durumu tayini yaptıramayan belediye ve üniversite çalışanları

-Meslek Kodu Mağdurları

-İşçi statüsünde kalan Mühendis ve diğer uzman eğitimli personel

-Yeterli sayıda kontenjan ve hakkaniyetli sınav yapılmadığı için görevde yükselemeyen her branştan memurlar

Özalde veya kamuda çalışan işsizlerin varlığı ve giderek artan sayısal çoğunluğu, tehlikeli bir hastalık gibidir. Çünkü verimsizliğe, isteksizliğe, bazen sabotaja varan nefret duygularına zemin sağlar! İlkokuldan itibaren istihdama yönelik eğitim planlama sistemlerini yeniden ve sağlıklı şekilde kurmak, halen çalışan işsiz durumundaki insanların huzurunu ve performansını temin edecek düzenlemeleri ivedilikle yapmak zorundayız! Aksi takdirde giderek kalitesiz ve sağlıksız bir çalışma hayatının içinde hep beraber boğulacağız! Böyle olunca, kimin Cumhurbaşkanı veya Milletvekili olduğunun bir anlamı kalır mı?